

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 22 (206)

Mierzeszyn, czerwiec 2016 r.

ISSN 2082-0089 Rok 7

BOŻE CIAŁO W DOMACHOWIE

26 maja 2016 roku

SEKWENCJA NA BOŻE CIAŁO

Chwał, Syjonie, Zbawiciela,
Chwał pieśniami wśród wesela
Wodza i pasterza rzesz.

Ile zdołasz, sław Go śmiało,
Bo przewyższa wszystko chwałą,
Co wyśpiewać pieśnią chcesz.

Chwały przedmiot nad podziwy,
Chleb - żyjących pokarm żywy,
Dzisiaj się objawia nam.

Za wieczerzy świętym stołem
Pan go, łamiąc z braćmi społem,
Iście dał Dwunastu sam.

Niech brzmi sława w zgodnym dźwięku,
Z serc radosnych, pełne wdzięku,
Niech mu pieśni płyną chwał.

Dzień obchodzimy głośny sławą,
W którym pierwszą Pan ustawa
Rajski stół ten światu dał.

W uczcie tej nowego Pana
Pascha nowym prawem dana,
«Fazy» dawne kończy już.

Przeszłość starą - nowa era,
Cień rozprasza prawda szczerą,
Pierzcha noc przed blaskiem zórz.

Co Pan czynił przy Wieczerzy,
Wskazał, że i nam należy
Spełniać ku pamięci nań.

Pouczeni tą ustawą,
Chleb i wino na bezkrwawą
Święcim Odkupienia dań.

Dogmat dan jest do wierzenia,
Że się w Ciało chleb przemienia,
Wino zaś przechodzi w Krew.

Gdzie zmysł próżno dojść się stara,
Serce żywa wzmacnia wiara,
Porządkowi rzeczy wbrew.

Pod odmiennych szat figurą,
W znakach różny, nie naturą,
Kryje się tajemnic cud.

Ciało - strawą, Krew - napojem,
W obu znakach z Bóstwem swoim

Cały Chrystus trwa, bez złud.
Przez biorących nie łamany,
Nie pokruszon, bez odmiany,
Cały jest w spożyciu bran.

Bierze jeden, tysiąc bierze:
Ten, jak tamci, w równej mierze,
Wzięty zaś nie ginie Pan.

Biorą dobrzy i grzesznicy,
Lecz się losów przyjrż różnicy:
Życie tu - zagłada tam.

Złym śmierć niesie, dobrym życie:
Patrz, jak w skutkach rozmaicie
Czyn ujawnia się ten sam.

Kiedy kruszą się znamiona,
Nie wąp, lecz wierz z głębi łona,
Że to kryje ukruszona

Cząstka, co i całość wprzód.

Rzecz się sama nie rozrywa,
Znaków kruszą się ogniwa,
Przez co stan i postać żywa

Znaczonego nie zna szkód.

Oto chleb Aniołów błogi,
Dan wędrowcom pośród drogi,
Synów wraca w Ojca progi,
Dawać Go nie można złym!

Figur głoszą go osłony!
Izaak na stos wiedziony,
Jagniąt Paschy krwawe zgony,
Manna ojcom dana im.

Dusz Pasterzu! Prawy Chlebie!
Dobry Jezu, prosim Ciebie:
Ty nas karm i broń w potrzebie,
Ty nam dobra okaż w niebie,

Kędy jest żyjących raj!

Twa dłoń, Panie, wszystko zdoła,
Ty nas karmisz z Twego stoła:
Gdzie wciąż uczta trwa wesola,
W gronie niebian nasze czoła

Na Twe łono skłonić daj!

Amen. Alleluja.

*Niniejszą Sekwencję odczytał pan Kamil Pepliński
podczas Mszy świętej w uroczystość Bożego Ciała,
26 maja 2016 roku w Domachowie.*

Kazanie na Boże Ciało, Domachowo, 26 maja 2016 roku

NAJWIĘSZY CUD!

„Jezus wziął pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo i odmówiwszy nad nimi błogosławieństwo, połamał i dawał uczniom, by podawali tłumowi” (zob. Łk 9, 11b-17).

Bracia i Siostry!

Przeżywamy dziś wielkie wydarzenie ewangeliczne. Jezus gromadzi wokół siebie ogromne tłumy, mówi o Królestwie Bożym, uzdrawia tych, którzy potrzebowali leczenia. Dziś, tu w Domachowie czujemy się częścią tego wielkiego tłumu zgromadzonego wokół Jezusa. Pragniemy wsłuchiwać się w Jego naukę. Chcemy skorzystać z pokarmu, który nam daje. Chcemy być świadkami wielkiego cudu. Dziś trudno sobie wyobrazić jak było to możliwe, aby skupił się w jednym miejscu, na pustkowiu wielotysięczny tłum słuchający Nauczyciela z Nazaretu. Tysiące ludzi. Nie było wówczas mediów! Nie było zachęcającej reklamy! A tu wielkie skupisko ludności! Jak to można było zorganizować w dalekiej starożytności? Nie wiemy! Jednak z opisu ewangelicznego dowiadujemy się, że zgromadzenie musiało być spontaniczne. Ludzie nie mieli niezbędnej, koniecznej żywności. A zgromadzenie musiało się chyba przedłużać. Obok wygłaszanej nauki były także uzdrawiania z chorób. W dialogu Jezusa z uczniami rodzi się koncepcja wyżywienia wielotysięcznego tłumu. Jak to możliwe? Dla Jezusa, Syna Bożego, możliwe! Tłum został nakarmiony. Pozostało jeszcze sporo zbędnych ułomków.

Śledząc ten ewangeliczny opis, budzi się w naszej świadomości także inny opis nakarmienia ludności w „sposób cudowny”. Oczywiście chodzi o opis starotestamentalny. Przypominamy sobie trudne życie Narodu Wybranego w niewoli egipskiej. Po długim czasie doświadczeń naród ten został uwolniony za sprawą Dobrego Boga. Żydzi opuszczali Egipt pod wodzą Mojżesza. Rozpoczęła się długa, czterdziestoletnia wędrówka do Ziemi Obiecanej. Jak to się stało, że ten naród wędrował do swojej ojczyzny aż czterdzieści lat? Przecież trasa była stosunkowo krótka! A jednak, taki był plan Boży! Wędrówka do Ziemi Obiecanej wśród radości, kłopotów, doświadczeń życiowych ale także buntu przeciwko Bogu. Historia Mojżesza była również bardzo skomplikowana. Pielgrzymujący po pustyni naród odczuwał także znużenie, a przede wszystkim głód. Ludzie szemrali. Mojżesz to mocno przeżywał. Zwrócił się więc do Boga o pomoc. I nie zawiódł się. Naród żydowski otrzymał chleb „z nieba”, mannę. Ludzie byli uradowani. Niestety tylko na pewien czas.

Szemrali znowu, że znudził im się ten chleb. Manna z nieba, chleb do codziennego przeżycia. Chleb chwili. Tu widzimy Dobrego Boga, który pamięta o swoim narodzie, mimo jego grzechów. Bóg miłosierny!

Bracia i Siostry!

Manna z nieba i chleb z cudownego rozmnożenia na pustyni. Chleb chwili. Ale, i – zapowiedź innego chleba: Chleba na życie wieczne. Dziś przeżywamy w szczególny sposób wydarzenie z Wielkiego Czwartku. Wydarzenie spotkania Jezusa z Apostołami tuż przed tragicznym pojmaniem, osądzeniem i śmiercią. Wieczernik przypomina nam bardzo mocno przykazanie miłości. To z tego przykazania rodzi się wielki Jezusowy Testament. Testament Eucharystii. Testament Jego Ciała i Krwi. Największy dar dany człowiekowi. Dar Bożego Ciała. Dar Pokarmu na życie wieczne. Ten gest Jezus przypominał także uczniom po swoim zmartwychwstaniu. Ten gest powtarza Kościół od blisko dwóch tysięcy lat. I my jesteśmy tak często świadkami tego świętego gestu.

Czasami słyszymy pytanie: czy wierzysz w cuda? Co odpowiedzieć? Czy wierzę w cuda? Zastanawiam się?! Wierzę! Wierzę przede wszystkim w największy cud. Cud Eucharystii. Cud tak piękny a jednocześnie tak bardzo dyskretny i cichy. Chrystus rodzi się dla nas, dla człowieka podczas każdej Mszy świętej. A nam tak trudno to jakoś ogarnąć. Cud na naszych oczach. Pamiętam, kiedy miałem przyjść do pracy duszpasterskiej w Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie, ks. biskup Ryszard Kasyna wspominał, że wierni tej parafii podczas przeistoczenia głośno wypowiadają słowa: „*Pan mój, i Bóg mój*”. Tomaszowe słowa. Tomaszowe wyznanie wiary. A kiedy dawno temu byłem przygotowywany do Pierwszej Komunii świętej przez siostrę zakonną, ona wspominała, aby w czasie przeistoczenia wyciszyć się i w myślach, w sercu wypowiadać słowa: „*Pan mój, i Bóg mój*”. My te słowa tomaszowe mamy zawsze w sercu, i podczas przyjścia Jezusa w czasie Mszy świętej wypowiadamy je naszym sercem i człowieczeństwem. A przyjmując Komunię świętą słyszymy krótkie wezwanie: „*Ciało Chrystusa*”. Odpowiadamy: „*Amen*”, tzn. wierzę, tak jest! Uczestniczymy wtedy w tym największym cudzie. Przyjściu Boga do człowieka. Człowieka często grzesznego, słabego, ale pragnącego bliskości swego Pana.

Bracia i siostry!

Domachowo. Nasze Boże Ciało, tu w tej pięknej wiosce. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa Roku Pańskiego 2016. Wspominam dziś także uroczystość Bożego Ciała w Domachowie sprzed pięciu lat (23 czerwca 2011 roku). To nasze Święto Eucharystii, które pozostaje naszym

wielkim wyznaniem wiary i dziękczynieniem Panu Bogu za ten święty Dar. Dziś, kiedy gromadzimy się tu, w Domachowie, czynimy kolejny rachunek sumienia: ja i Eucharystia. Eucharystia w moim życiu. Czy jest kimś wielkim? Czy jest moim świętym pokarmem w życiowej wędrówce? Jak często przyjmuję Komunię świętą? Dziś prosimy także naszego Pana o jeden dar. Dar Komunii świętej w czasie naszego odejścia z tego świata (dar Wiatyku). Prosimy, abyśmy spożywając Ciało Chrystusa przed pożegnaniem tego świata mogli wejść w nowy świat Królestwa wiecznego.

Nasze Boże Ciało Roku Świętego Miłosierdzia w Domachowie. Słyszymy też towarzyszący nam podczas tej Mszy świętej wspaniały chór. Chór licznych śpiewaków: ptaków, które w ten sposób wychwalają swojego Stwórcę. Śpiew ptactwa w ten piękny dzień jeszcze mocniej podkreśla dzisiejsze święto. Może przypomina nam także dawną kaplicę, mały kościół, który znajdował się tu, w Domachowie? W 1710 roku Domachowo należało do Prądkońskiego, który był asesorem tucholskim. Kaplica stała tu na osobnym miejscu. Istniała ona również po przejściu Domachowa przez Kazimierza Zboińskiego. Kaplica ta funkcjonowała jeszcze w 1780 roku (zob. ks. Leszek Jażdżewski, „Dzieje Kościoła katolickiego na obecnym obszarze archidiecezji gdańskiej”, Nowożytność, tom 2, str. 90).

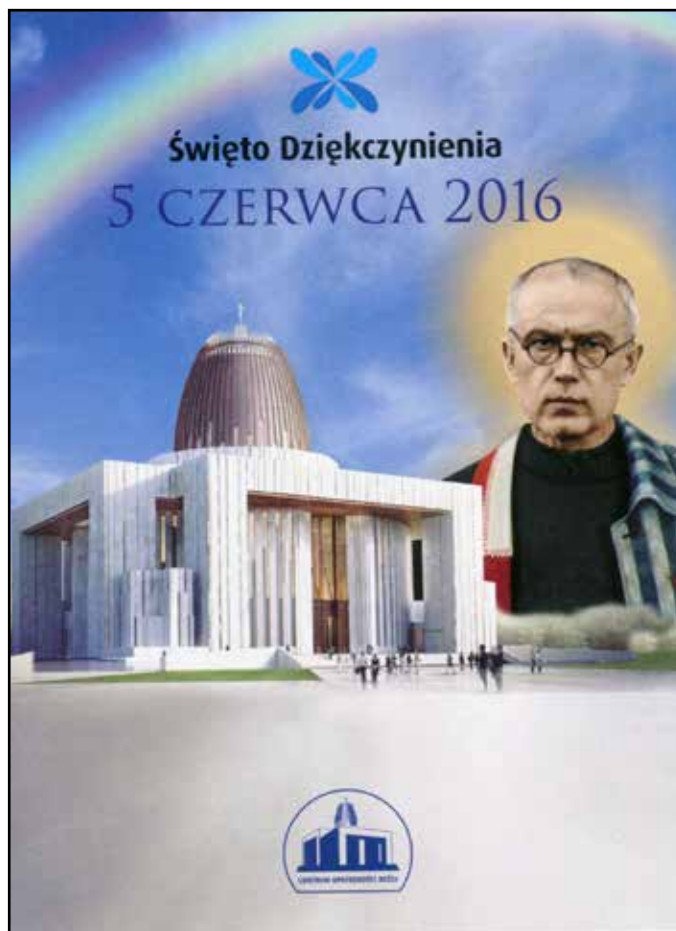
Moi Drodzy!

Bardzo dziękuję mieszkańcom Domachowa za ogromne zaangażowanie w przygotowanie tegorocznej uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Dziękuję za przygotowanie tej świątecznej liturgii, czterech ołtarzy eucharystycznych i wystroju całej wioski. Dziś w mediach usłyszymy, że święto Bożego Ciała odbyło się w Krakowie, Warszawie i w Gdańsku. Ale odbyło się także tu, w Domachowie, pięknej wiosce. Odbyło się na chwałę Bożą przy udziale tak wielu wspaniałych, zaangażowanych ludzi. Dziękuję wszystkim za trud, za solidne przygotowanie uroczystości eucharystycznej. Wszystkim, za pobożny udział i świadectwo pięknego wyznania wiary w realną obecność Chrystusa w Eucharystii, mówię: „*Bóg zapłaci*”.

Niech Bóg błogosławi Domachowo! Niech Bóg błogosławi całą Parafię św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie! Niech błogosławi wszystkich obecnych tu Gości! Amen.

Domachowo, 26 maja 2016 roku.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

Z ogromną wdzięcznością i radością dziękuję Wam za wkład wniesiony w przeprowadzenie tegorocznej zbiórki przykościelnej na rzecz budowy Świątyni Opatrzności Bożej. Dzięki Waszej pomocy już wkrótce będziemy mogli wprowadzić wiernych do wnętrza Świątyni – Wotum Wdzięczności za wolną Polskę.

Niech Opatrzność Boża nieustannie czuwa nad Wami, a święty Maksymilian Maria Kolbe wyprasza Wam u Ojca Niebieskiego potrzebne laski.

Z serca Wam błogosławie

+ Kazimierz Kardynał Nycz

*† Kazimierz Kardynał Nycz
Arcybiskup Metropolita Warszawski*

Pierwszy ołtarz na Boże Ciało w Domachowie 2016 roku. Okolice domu pani Ewy Żurek. Ołtarz nawiązuje do Roku Świętego Miłosierdzia oraz Światowych Dni Młodzieży w Krakowie pod przewodnictwem papieża Franciszka

Drugi ołtarz w Domachowie 2016 roku. Usytuowany przy wejściu do dawnej świetlicy wiejskiej. Nawiązywał do 1050. rocznicy Chrztu Polski obchodzonej w 2016 roku.

Trzeci ołtarz w Domachowie był przygotowany na placu, w okolicach bloku nr 15. Przedstawiał świętego papieża Jana Pawła II oraz wezwanie do ludzkiego miłosierdzia. Ołtarz czwarty (tam na początku uroczystości była sprawowana także Msza święta) przedstawiamy na str. 1.

BOŻE CIAŁO 2016

Czwartek, 26 maja 2016 roku. Dla katolików to szczególna data: uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Święto Najświętszego Sakramentu. Dzień wdzięczności za dar obecności Chrystusa wśród nas pod postacią chleba. Wielki Czwartek i Boże Ciało, dni tak bardzo podobne do siebie. Dni Wieczernika. Dni głębszego uświadomienia sobie, jak wielki dar dał nam Bóg. Ciało Chrystusa – pokarm na życie wieczne. Ten pokarm pozostaje naszym uświęceniem, waniem łaski Bożej.

Tegoroczna, parafialna uroczystość Bożego Ciała była przeżywana w Domachowie. To już po raz drugi w ostatnich latach (wcześniej w 2011 roku). Uroczystość zgromadziła wiernych ze wszystkich wiosek parafii. Można było zauważyć także sporą liczbę gości i letników. Wszyscy uczestnicy zgromadzenia eucharystycznego tworzyli jedną, pobożną wspólnotę, zgromadzoną wokół Chrystusa. Msza święta z zaangażowaniem parafian w liturgię. Świąteczna homilia proboszcza. A potem wystawienie Najświętszego Sakramentu i przepiękna procesja eucharystyczna do czterech ołtarzy. Domachowo wyglądało bardzo odświętnie. Ale także wielu parafian poza Domachowem ustroiło swoje domy, mieszkania – tak jak należy w Boże Ciało. To cieszy. Mieszkańcy Domachowa wykazali swoje wielkie, pobożne zaangażowanie. Piękno ołtarzy ukazywało ich głębokie przemyślenia. Święty Rok Miłosierdzia, jubileusz 1050. lecia Chrztu Polski, Światowe Dni Młodzieży, święty papież Jan Paweł II to akcenty domachowskich ołtarzy. W procesji dało się wyczuć wyciszenie (skupienie), zaangażowanie w śpiew pobożnych, eucharystycznych pieśni. To tworzyło atmosferę uwielbienia Chrystusa, który stał się dla nas Eucharystią! To było kolejnym wyznaniem wiary!

Bardzo dziękuję wszystkim uczestnikom Święta Eucharystii w Domachowie. Dziękuję Parafianom, Letnikom, Gościom. Dziękuję zwłaszcza mieszkańcom Domachowa za trud przygotowania całej uroczystości. Dziękuję Wójtowi Gminy Trąbki Wielkie panu Błażewi Konkolowi za życzliwość, sołtysowi Sołectwa Domachowo panu Krzysztofowi Peplińskiemu za podjęcie trudu związanego z organizacją święta parafialnego. Podziękowanie szczególne składam mieszkańcom Domachowa, którzy urządzili cztery ołtarze. Wyrazy wdzięczności kieruję w stronę strażaków Ochotniczej Straży Pożarnej Mierzeszyn za troskę o bezpieczeństwo uczestników i kierowanie ruchem drogowym. Dziękuję panu Pawłowi Kłosińskiemu za prowadzenie śpiewu, panu Mirosławowi Szymikowskiemu za czuwanie i pracę nad nagłośnieniem całej uroczystości. Dziękuję Radzie Parafialnej, Ministrantom i Lektorom za troskę o liturgię. Podziękowania należą się Dziewczynkom sypiącym kwiaty, Dzieciom pierwszokomunijnym i rocznicowym oraz ich Rodzicom, Parafianom niosącym paramenty procesyjne. Wszystkim mówię szczerze: Bóg zapłać!

Spora grupa Parafian przybyła na poranną Mszę świętą, nie uczestnicząc w dorocznej procesji Bożego Ciała. Myślę, że z procesji mogą się zwalniać osoby starsze, niepełnosprawne, chore, albo nie mające środka transportu. Dla nas wszystkich powinien być to dzień oczekiwania, radości i autentycznej wdzięczności Chrystusowi za dar Eucharystii. Sądzę, że niektórzy powinni podjąć refleksję i może przeprowadzić rachunek sumienia. Dlaczego nie uczylem i nie przeżyłem głębiej mojego święta Bożego Ciała, uczestnicząc w procesji eucharystycznej? Chrystus chce na nas spoglądać i błogosławić każdemu podczas drogi poprzez cząstkę parafii i zatrzymując się przy czterech ołtarzach. To takie piękne dziedzictwo naszej wiary i pobożności.

Życzę Wszystkim na co dzień głębokiego rozważania tajemnicy Eucharystii i częstego spotykania się z Chrystusem w Komunii świętej. Szczęść Boże!

Domachowo – Mierzeszyn, 26 maja 2016 roku.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

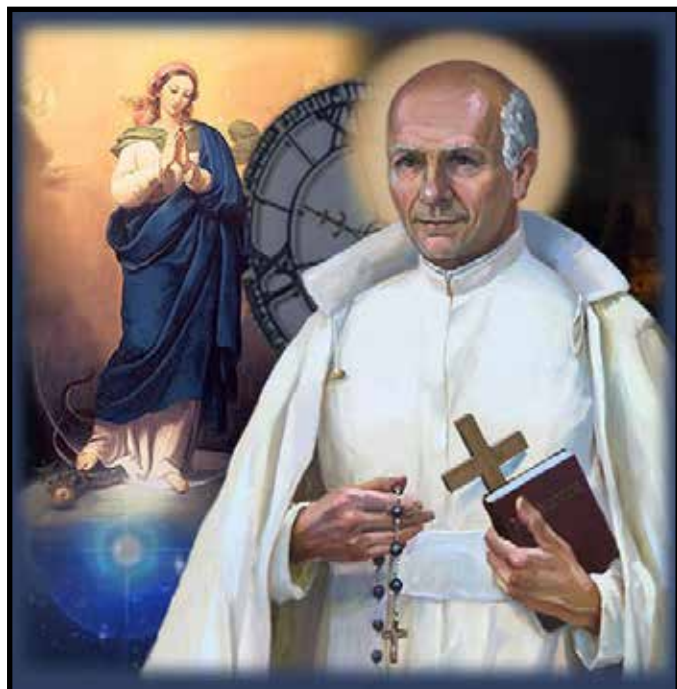

w ostatnim czasie...

ZMARŁ:

1. WIESŁAW JAN STARK, zam. Drzewina 5/1, ur. 26 lipca 1967, zm. 29 maja 2016, pogrzeb odbył się 2 czerwca 2016 w Mierzeszynie.

KANONIZACJA BŁOGOSŁAWIONEGO STANISŁAWA PAPCZYŃSKIEGO

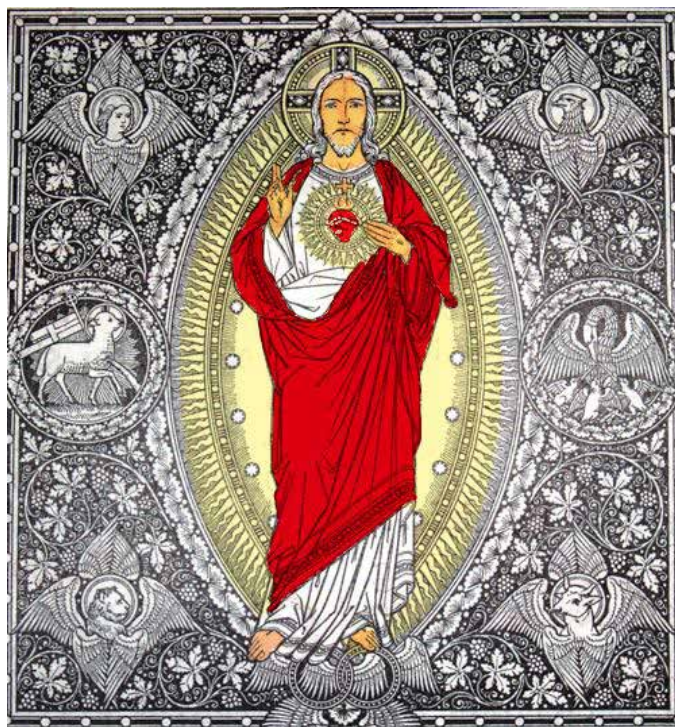
Watykan, 5 czerwca 2016 roku

MODLITWA ZA WSTAWIENNICTWEM ŚWIĘTEGO STANISŁAWA PAPCZYŃSKIEGO

Panie nasz i Boże, przez wzgląd na Sługę Twego św. Stanisława Papczyńskiego, który ufając w pomoc Twojej Opatrzności, mimo wielu przeszkód, wiernie podążał śladami Jezusa Chrystusa i Jego Niepokalanie Poczętej Matki, Maryi, użyż nam tę łaskę, byśmy odznaczali się niezachwianą ufnością w Twą wszechmoc, dobroć i wierność, zwłaszcza, gdy prowadzisz nas ciernistą drogą ku wspaniałym obietnicom swej miłości. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

*Święty Stanisławie, módl się za nami!
Święty Stanisławie, błogosław Parafię
św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie!*

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA 3 czerwca 2016 roku

Bardzo dziękuję droгим Parafianom za uczestniczenie w tegorocznej uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa w kościele Jemu poświęconym. Dziękuję za pobożne uczestniczenie we Mszy świętej i procesji eucharystycznej do kościoła parafialnego św. Bartłomieja Apostoła. Dziękuję wszystkim, którzy zaangażowali się w liturgię i konkretną pomoc, aby uroczystość miała jak najpiękniejszy przebieg. Tegoroczne święto miało szczególny wymiar, ponieważ było obchodzone w Roku Świętym Miłosierdzia.

Niech Najświętsze Serce Jezusowe błogosławi nam, naszym rodzinom, całej Parafii!

ks. Andrzej

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA ODNOWIENIE WNĘTRZA KOŚCIOŁA ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

2015/2016

- 279. Genowefa i Antoni Czerwińscy, Domachowo
- 280. Anna i Piotr Stefańscy, Mierzeszyn
- 281. Mieszkańcy „bloków”, Domachowo
- 282. Helena Stosio, Domachowo
- 283. Waltraut Jaszewska Schwetfeger, Mierzeszyn
- 284. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
- 285. Teofila Łada, Domachowo

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA W MIERZESZYNIE

3 czerwca 2016

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL348335000303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.